

Naše skladbe.

ino premišljeni klavirski kos »Dolcissimo« *Janka Ravnika* v 2. snopiču našega lista nudi pri vsej kratkosti dosti zanimivih potez. Dvotaktni motiv, ki se obdeluje, nas zanima vsled različne pikantne harmonizacije, smotrene dinamike in kontrapunktične uporabe (cantus firmus v levi roki od 5. do 8. takta) navzlic sedemkratnemu ponavljanju tega domisleka. Ostinato en miniature! Stvarca kaže, da koplje skladatelj globoko.

Znana *Bachova* passacaglia za orgle in veleumetni 4. stavek *Brahmsove* četrte simfonije sta velika primera za formo, koje genu se približuje Ravnikova skladba. V naši literaturi imamo nekaj sličnega v še manjši obliki v *Krekovem* samospěvu »Pa ne pojdem prek poljan« (N. A. VII., str. 36), kjer je izražena globoka otožnost, brezupnost in praznost tekstovega razpoloženja ravno tako po večkratnem ponavljanju vsakokrat drugače harmoniziranega dvotaktnega motiva.

Krek je objavil pesem iz cikla Bierbaumovih pesmi, nastalega pred več leti, ustrezajoč željam naših sopranistk in tenoristov, naj se »N. A.« vendar že enkrat spominjajo zopet tudi njih in naj ostavijo začasno nižine basovske in altovske lege ter puščave pregovorne jugoslovanske melanholije.

Opetovano (po Devu, Kreku in drugih) uglasbena Župančičeva »Belokranjska« je našla zdaj komponista v *A. Gröbmingu*, ki jo je uglasbil za mešan zbor s solom baritona. Zborček ni težaven in pridobi gotovo dražestni Župančičevi pesmi spet novih prijateljev.

Emil Hochreiter nadaljuje svojo serijo salonskih valčkov, gotovo na veselje naših pianistov.

S skromnim mešanim zborčkom *M. Rožanca* »Ah, ni li zemljica krasna« in izvorno koroško narodno »Pojdam v rute«, priprosto, a značilno harmonizirano po *Zdravku Švikaršiču*, je vsebina drugega snopiča izčrpana.

* * *

Za današnjo številko smo se trudili, da bi dobili kaj neobjavljenega iz Kocjančičeve zapuščine. Vsa prizadevanja so ostala brezuspešna, ker tudi glede nekega »Venca slovenskih pesmi« za moški zbor, ki smo ga našli med notami arhiva Slov. Akad. Društva »Slovenija« na Dunaju, nismo mogli priti do prepričanja, da je skladba Kocjančičeva. Več o tem v *Krekovem* članku o »Kocjančičevem glasbenem delu«, II. poglavje!

Naši naročniki bodo pa odškodovani s tremi skladbami še živečih umetnikov. *Vasiliju Mirku* smo dali besedo na prvem mestu. V I. in III. delu njegove »Romance« za klavir je uporabljen naroden motiv iz Jüngstovih »Vaških slik«. Videli bomo, koliko časa se bodo naši pianistje, na katere se oziramo v zadnjem času nalašč prav izdatno, izgovarjali s pomanjkanjem dobrih slovenskih skladb. Troštu in — še bolj ponižno — Lisztu naš kompliment! A ne pozabite, da s samim negovanjem tuje literature naša domača glasba absolutno ne more napredovati. Ali je to tako težko umljivo? Ali pa je merodajnim osebam procvit domače umetnosti res deveta briga? Ceterum censeo!

Kdo bo prej utrujen, mi Catones ali senatus populusque labacensis? Za nami stoji že lepa, čvrsta četa mladih inteligentnih umetnikov. Torej ne radujte se prerano! Če eden naših pade, zavzame drug njegovo mesto. Mi se tako lahko ne vdamo! Post nubila Phöbus!

In svetlo solnce se zares smehlja skozi okna, kadar nam zapoje *Adamič* kako svojo »Otroško pesem«. Topot se veselimo njegovega »Jezdeca«. Odrasli jezdeci so leteli mimo nas v prvih dveh številkah. Sedaj pa naj tudi naši mali vitezi zajahajo svoje male konjičke, če so tudi leseni. To, kar na njih sedi, je živo in je naša bodočnost kakor umetnik, ki nam je podaril te otroške pesmi.

Kot »tretji v zvezi« je vstopil končno *dr. Fran Kimovec* s svojim moškim zborom »Oblaček« v krog naših sotrudnikov, srčno pozdravljen od nas, kakor vsak, ki stremi po višjih ciljih in postavlja to stremljenje v službo naše domače literature.

Listnica uredništva.

Vse nestalne cenj. dopisnike in skladatelje, zlasti pa one gg. avtorje, ki si želé presoje vposlanih, a ne sprejetih skladb, prosimo, da nam blagovoljlo naznaniti vselej kako šifro ali psevdonim, pod katerim jim moremo odgovoriti v listnici. Na vprašanja, katerih predmet utegne zanimati tudi širše kroge, odgovarjamo izključno le v listnici. — Č. g. poročevalce uljudno opozarjamo, da moramo rokopise najpozneje do 8. prejšnjega meseca imeti v rokah.

Našim p. n. naročnikom. Ker je Kocjančiča tičoči del današnje številke že sam presegal dvojni obseg navadne številke, smo morali z obžalovanjem odložiti vse druge rokopise (koncertna poročila, aktualne kritike itd.) za prihodnjič. Naši gg. naročniki naj torej blagovoljno opuste, če prinesemo v prihodnji prilogi stvari, ki bi jih gotovo takoj bili objavili, če bi bilo mogoče.

Stalne glasbene poročevalce za slovanske prireditve v Gorici, Novem mestu, v Belemgradu in v Sofiji iščejo »N. A.« Pogoje naznanja na zahtevo uredništvo našega lista.

Raznim gg. pošiljalcem. Vnovič in resno opozarjamo na to, da v bodoče premalo frankovanih pošiljatev absolutno nesprijememo več. Navadne, zaprte pošiljatve je frankirati do 20 gramov z znamko 10 v., od 20 do 250 gramov z znamko 20 v.

Nové izvirne platnice za »Nove Akorde«!

Založništvo je oskrbelo za »N. A.« po načrtu slikarja *H. Smrekarja* nove izvirne platnice, ki se dobijo za vse letnike, in sicer v 2 barvah: svetlo rujave, ali svetlo modre. Cena K 1'30, s poštnino K 1'40 za komad. Naročila sprejema založnik »Novih Akordov« L. Schwentner v Ljubljani. Te zares krasne platnice priporočamo prav toplotno vsem naročnikom »Novih Akordov«, ker se v njih naš list tudi na zunaj reprezentuje v dostojni obliki. Naročilni list je priložen današnji številki.

Uredništvo »Novih Akordov«.

Vsebina: *Janko Leban*: Josip Kocjančič. (Ob petintridesetletnici skladateljeve smrti.) — *Dr. Andrej Ferjančič*: Spomin na Josipa Kocjančiča. — *Dr. Gajmir Krek*: Josip Kocjančič Ignacij Gruntarju. (Petero neobjavljenih pisem in še to in ono iz Kocjančičevega življenja.) — *Dr. Gajmir Krek*: Kocjančičevo glasbeno delo. — Naše skladbe. — Listnica uredništva.